

ІНСТРУКЦІЙНА КАРТА

Практичне заняття № 3

Тема заняття: Основні вимоги до організації номерного фонду.

Облаштування готельного номера

Мета заняття:

навчальна: засвоєння теоретичних знань студентів на практиці; ознайомлення з вимогами до сучасних готельних номерів, функціональними зонами номеру, обладнанням;

виховна: виховувати культуру спілкування при роботі в колективі, відчуття естетики, гордість за обрану професію;

розвиваюча: розвивати увагу, просторову уяву, професійну цікавість.

Методи: виконання практичних завдань.

Міжпредметні зв'язки: технологія та організація туристичної діяльності, безпека туризму, історія туризму.

Матеріально-технічне забезпечення та дидактичні засоби, ТЗН: Інструкційні карти, Витяг з ДСТУ 4527:2006 "Послуги туристичні. Заклади розміщення. Терміни і визначення", Національний стандарт України «Послуги туристичні. Класифікація готелів» (ДСТУ 4269:2003).

Зміст роботи.

1. Питання для закріплення вивченої теми:
 - 1.) Дайте визначення поняття «номер».
 - 2.) За якими ознаками класифікують номери?
 - 3.) Назвіть та охарактеризуйте категорії номерів.
 - 4.) На які функціональні зони поділяють готельний номер?
 - 5.) Які ви можете назвати вимоги до номерного фонду готелів різних категорій?
2. Ознайомлення з теоретичними відомостями та нормативними документами.
3. Виконання практичних завдань.
4. Оформлення звіту.

Хід роботи.

Теоретичні відомості.

Специфіка готельного господарства, багатофункціональність приміщень, що знаходяться в одній будівлі, обумовили диференціацію меблів за призначенням: побутова (для відпочинку, сну, роботи за столом, прийому їжі, зберігання одягу); конторська (або офісна); ресторанна і спеціальна (обладнання бару, перукарні, довідкових, місць чергових тощо).

Сучасні меблі за характером конструктивної структури підрозділяються на стаціонарні, комбіновані багатофункціональні (коли один предмет виконує дві і більше функцій) і таку, що трансформується (у тому числі секційну).

Вимоги до меблів встановлюються відповідно до комфортності готелів і їхнього призначення. Комфортність готелів визначає якість і кількість меблевих виробів, а функціональне призначення готелів — номенклатуру меблів.

При розміщенні меблів обов'язково враховуються норми розривів і проходів між предметами меблів.

Найбільша увага у всіх типах готелів приділяється меблюванню приміщень блоку житлової групи. Меблювання цих приміщень має вирішувати основне завдання: створити максимум зручностей при мінімальній площі.

У приміщенні житлових поверхів використовуються спеціальні готельні меблі: вбудована, що трансформується, зблокована, навісна. У результаті такого меблювання зменшується площа, займана меблями, і кількість предметів, полегшується прибирання приміщень та їх естетичне сприйняття.

Меблювання номерів залежить від площі номера і комфортності готелю. Житлова площа однокімнатного одномісного номера складає 9—18 м², однокімнатного двомісного — 12—25 м², залежно від категорії готелю.

Прийоми розміщення меблів залежать від розмірів і конфігурації номера і його житлової площі, розташування віконних і дверних прорізів. Найбільшою складністю відрізняється меблювання однокімнатного номера, тому що поєднує функції сну, роботи, відпочинку і зберігання речей. В усіх сучасних номерах функції зберігання речей частково виносяться у передпокій, що обладнується вбудованою шафою і вішалкою.

Розташування предметів меблювання житлового приміщення номера визначається їхніми функціями. Наприклад, робочий стіл повинен знаходитися біля вікна (паралельно йому або торцем до нього); зона відпочинку (крісло і журнальний столик) — у полі зору від дверей; підставка для валіз — ближче до дверей або у блоці з робочим столом.

Розміри функціональних зон номера визначаються з урахуванням розривів між меблевими виробами однієї зони. Розмір робочої зони в поперечному напрямку складається із ширини столу (60 см), розриву від столу до стільця (10 см) і ширини стільця (45 см), що складає 115 см. Загальний розмір зони відпочинку з одним кріслом дорівнює 150 см (ширина журнального столика — 60 см, відстань від столика до крісла — 30 см, ширина крісла - 60 см).

Загальний розмір зони сну (135 см) складається з таких параметрів: ширини ліжка — 90 см (85 см—ліжко плюс 5 см — розрив від стіни), розриву 5 см між приліжковою тумбочкою і ліжком, ширини тумбочки 40 см.

Особливою комфортністю відрізняються номери типу «дубль», обладнані ліжком, комбінованим столом, стільцем, журнальним столиком, кріслом і підставкою для валізи, дива-ном-ліжком. Диван-ліжко служить додатковим спальним місцем і має тумбочку для постільної білизни.

Меблювання 3—4-місних однокімнатних номерів готелів ускладнює функціональне зонування меблів. Для максимального розкриття внутрішнього

простору житлової кімнати рекомендується використовувати двох'ярусні ліжка, особливо в молодіжних готелях.

Двокімнатні номери складаються зі спальні і вітальні, що відокремлюються одна від одної перегородками, що складаються і розсуваються, відкритими або зашкльованими дверними прорізами. Рациональне меблювання спальні визначається острівним розміщенням ліжок, пристінної шафи; у вітальні розміщенням меблів для відпочинку повинні забезпечуватися зручність користування телевізором, а меблі для роботи можуть включати навісний підвіконний робочий стіл, що є одночасно підставкою для телевізора.

Житлова частина трикімнатних номерів складається зі спальні, вітальні і кабінету. Меблювання такого номера вирішується за аналогією з двокімнатним, але тут зона роботи виноситься в кабінет. Кабінет доповнюється ще книжковою шафою або полицями і зоною відпочинку. У вітальні розташовується обідній стіл зі стільцями. При спальні може знаходитися гардеробна, а в передпокої — підставка для багажу. Трикімнатні номери можуть розташовуватися в двох рівнях: на першому рівні вітальня, передпокій, санвузол, кухня-ніша, а на другому — спальня, кабінет, санвузол. Іноді кабінет розташовують на першому рівні.

Номери-апартаменти, що мають до 8 кімнат, бувають різними і можуть бути скомпановані з декількох номерів, що у цьому випадку з'єднуються між собою дверима і називаються номерами-«комплексами». Вони можуть бути обладнані для проведення нарад, зборів, для чого між номерами встановлюються розсувні перегородки і використовуються меблі, що трансформуються (наприклад ліжко-шафа).

Передпокої у всіх типах номерів в основному не великі за площею (шириною не менше 105 см) і обладнані вбудованою (пристінною) шафою, вішалкою і дзеркалом.

У багатокімнатних номерах передпокій відокремлюється від житлової кімнати дверима, а в однокімнатних і простим прорізом.

У передпокої, що не має вбудованої шафи, встановлюється вішалка з полицею для капелюхів і підставкою для взуття, вішається дзеркало, виділяється місце для платтяної щітки.

Меблі в готелях категорії 3, 4 і 5 зірок звичайно обробляються фанерованим деревом дорогих твердих порід, застосовуються міцні покриття, полірування і лакування; для меблів 1-та 2-зіркових класу — фарбування і лакування.

Велика увага в готелях (особливо 4 і 5-зіркових) приділяється досягненню естетичного комфорту. Він створюється завдяки художньо-просторовій організації процесу життєдіяльності людини за допомогою цілого ряду засобів. Першочергова задача — проектування композиції простору. Це означає таку побудову інтер'єру приміщення, при якій окремі елементи сприймаються у певній системі (стильовій єдності). На сьогодні найбільш поширені три прийоми художньо-просторової організації інтер'єрів готелів — стиль «ретро», сучасний і змішаний.

Інтер'єр у стилі «ретро» створюється стереотипними елементами минулих століть (ампір, бароко, рококо тощо).

Сучасний інтер'єр в організації простору відбиває строгість, простоту, логічність і лаконічність форм, їхню функціональну виправданість.

Інтер'єр, вирішений у змішаному стилі, містить елементи двох попередніх прийомів композиції простору.

Прийоми кольорового вирішення

Колірна гама інтер'єру, побудована на поєднанні трьох основних кольорів — жовтого, червоного, синього, на загальному білому фоні є оптимальною для функціонального фарбування приміщень. Вона викликає почуття піднесеності і бадьорості, що відповідає призначенню цих приміщень.

Для сучасних номерів характерне раціональне використання площ. У невеликих приміщеннях не повинне бути враження тісноти. Велике значення в цьому належить кольорові.

Прийоми використання кольору для композиційного пов'язування різних зон номера, а також номера з іншими приміщеннями досить різноманітні. Найбільш розповсюдженими є такі: 1) кожне приміщення вирішене у своїй кольоровій гамі; 2) усі приміщення мають одну кольорову гаму.

Перший прийом застосовується для великих номерів. У цьому випадку стіни передпокою і санвузла фарбують у насичені кольори (червоний, синій, зелений тощо), стіни кімнати — у світлі тони малої насиченості. Для номерів невеликої площі (9-12 м²) доцільно застосовувати єдину колірну гаму, що сприяє композиційному поєднанню різних зон, від чого номер візуально здається просторішим.

При виборі колірного вирішення номера необхідно приймати до уваги колір громадських приміщень житлового поверху. Часто колірна композиція будується на контрастному поєднанні кольорів і яскравостей. Якщо в номерах застосовуються м'які поєднання тонів, а в коридорах і холах — насичені тони, то номер справляє враження тьмяного, нецікавого.

В інших випадках ставиться задача об'єднати кольором приміщення житлового поверху для того, щоб номери можна було розглядати не як ізольовані замкнуті осередки, а як частину житлового поверху. У коридорах і житлових кімнатах часто застосовуються м'які, спокійні кольори — жовтий, ясно-зелений, бежевий тощо; у передпокоях використовуються насичені кольори, які можна розглядати як кольорові акценти всього комплексу. Такий спосіб дозволяє досягти композиційного об'єднання холів, коридорів і номерів.

І, нарешті, застосовується ще один прийом — це однотонна композиція, побудована на поєднанні кольорів, близьких за кольоровим тоном.

Колір є одним з основних засобів у створенні індивідуальних архітектурних вирішень інтер'єрів типових приміщень.

Розглянуті приклади дозволяють зробити такі рекомендації з кольорового вирішення інтер'єру готелів:

Кольорове вирішення не може розглядатися як «останній штрих» в оформленні інтер'єру. Колір інтер'єру і його просторове вирішення повинні йти паралельно із самого початку проектування готелю.

Колір інтер'єру варто вибирати з урахуванням природних умов (ландшафт, освітленість, колорит середовища тощо), архітектури навколишніх будинків, а також і самого готелю.

При виборі кольорового вирішення приміщення варто взяти також до уваги місце розташування готелю і його орієнтацію за сторонами світу. Холодну і нейтральну гама кольорової обробки інтер'єру рекомендується вибирати для готелів, розташованих у регіонах з жарким кліматом (наприклад, Крим), а також у регіонах з більш холодним кліматом (наприклад, Київ) при світлових прорізах приміщень, орієнтованих на південь.

Теплу гама кольорової обробки інтер'єру варто вибирати в готелях, розташованих у регіонах з холодним кліматом, а також у приміщеннях, у яких світлові прорізи звернені на північ.

Необхідно враховувати залежність кольорового вирішення від призначення приміщення і часу впливу даного колірною середовища на людину. Відповідно до цього до колірною вирішення приміщень готелів висувають такі вимоги:

У номерах повинні переважати спокійні кольори нейтральних тонів, що забезпечить умови для відпочинку і роботи. Кольорові акценти тут застосовуються обмежено.

Для номерів доцільні такі колірні композиції:

- однотонні, побудовані на одному головному кольорі або групі близьких кольорів;
- полярні композиції, побудовані на протиставленні двох головних кольорів або двох груп близьких один до одного кольорів;
- триколірні, побудовані на трьох головних кольорах. Варто використовувати різні властивості кольорів з метою
- коректування розмірів і пропорцій номерів.

При проектуванні колірною вирішення готелів необхідно враховувати сприйняття кольору при природному і штучному освітленні. При цьому потрібно враховувати здатність кольору знижувати насиченість і змінювати колірний тон як при інтенсивному, так і при слабкому освітленні; знижувати насиченість світла предмета на яскравому фоні; змінювати колірний тон у залежності від кольоровості випромінювання джерела світла.

Освітлення в інтер'єрі

Важливим елементом інтер'єру є світло і освітлення.

Штучне освітлення в приміщеннях готелів виконує утилітарну й естетичну функції.

Утилітарна функція визначається гігієнічними нормами, що забезпечують нормальну зорову працездатність людини.

Естетична функція визначається архітектурно-художніми вимогами. Штучне освітлення виявляє і підкреслює внутрішній простір і тектонічну систему, масштабність інтер'єру, забезпечує єдність стилістичного вирішення за допомогою форм світильників і їхнього світлорозподілу.

Рівень освітленості приміщення визначає його комфортність, що залежить від обраного прийому освітлення.

Вирішальне значення для художньої і психологічної оцінки штучного освітлення мають такі фактори: насиченість приміщення світлом, яскравість поверхні та її розподіл.

Різні варіанти насиченості світлом і розподілу яскравостей надають приміщенню індивідуальний характер, завдяки чому той самий інтер'єр може сприйматися при різних системах освітлення по-різному.

Крім власне освітлення, світло може виконувати також композиційні завдання. За допомогою освітлення можна зонувати приміщення. Це може бути досягнуто різним шляхом. Наприклад, для цієї мети може бути використана комбінована система освітлення. Тут загальне освітлення здійснюється вбудованими крапковими світильниками, місцеве — підвісними світильниками. Прийнятий ритм вбудованих крапкових світильників («зоряне небо») сприяє композиційному об'єднанню вестибюля, холу, фойє. Світильники місцевого освітлення використовуються як засіб локалізації окремих зон.

Найбільш виправданим з художньої точки зору є одночасне використання для створення зорової ілюзії світла і кольору.

Освітлення необхідне для виділення декоративних елементів інтер'єру. Разом з тим світло саме може бути декоративним елементом. В останньому випадку використовуються такі його властивості, як яскравість, світловий ритм, кольоровість, за допомогою яких можна створити ілюзію декоративної обробки поверхні. Якщо рівна поверхня асоціюється з незмінною її яскравістю, то рельєфна здається різною за яскравістю (грані рельєфу утворюють різкий перехід яскравостей, криволінійні форми — поступовий перехід від однієї яскравості до іншої).

Для підсвічування елементів декоративного оздоблення інтер'єру доцільно використовувати загальне освітлення приміщення або зони. Спеціальне (локальне) освітлення декоративних елементів доцільне лише в тому разі, якщо воно є органічною частиною композиції декоративного оздоблення інтер'єру.

Основним завданням при проектуванні штучного освітлення є вибір освітлювальних приладів та їхнє розташування.

Раціональні зі світлотехнічної точки зору прийоми і способи освітлення (локалізоване, сполучене й убудоване) дозволяють використовувати освітлювальні прилади найрізноманітнішої форми, конструкції і світлорозподілу. Світильники поділяються за своїми художніми особливостями на три основні групи:

Світильники нейтральної форми, що є композиційним елементом меблів, з якими вони пов'язані функціонально. Часто світильники пов'язані з меблями і конструктивно.

Декоративні світильники, що можуть відігравати значну роль в архітектурному вирішенні інтер'єру. До декоративних світильників відносяться торшери, настільні і настінні світильники, підвіси з декоративними розсіювачами і затінювачами.

Вбудовані світильники відбитого і розсіяного світла, що дозволяють вирішувати різноманітні завдання інтер'єру, зорової зміни розмірів і пропорцій приміщення або посилення художнього звучання якого-небудь декоративного елемента тощо.

Вибір того або іншого світильника залежить від загального вирішення інтер'єру. Наприклад, торшер з декоративним абажуром поряд з підсвіченням приміщення виділяє зону відпочинку як центр композиції інтер'єра і надає номеру вигляд вітальні.

Замість торшера в номері може бути вбудований пристрій відбиття світла від стелі, що виконує одночасно функції освітлення зони відпочинку.

У номерах доцільно одночасно використовувати освітлювальні прилади різних груп: декоративні, світильники нейтральної форми та вбудовані пристрої для відбиття й розсіювання світла. Освітлювальні прилади, що поєднують функції загального і місцевого освітлення, варто використовувати як елемент головної композиційної ланки інтер'єру.

У створенні інтер'єру важливе освітлення не саме як таке, а його взаємодія з іншими елементами інтер'єру. У цьому зв'язку слід звернути увагу на вплив світла на сприйняття колірного вирішення інтер'єру.

Важливу роль в оформленні приміщень і житлових номерів відіграють твори живопису, скульптури, елементи декоративного, прикладного мистецтва й особливо озеленення.

Завдання:

Ознайомившись з вимогами до номерного фонду, технічного оснащення номерів та оснащеності номерів меблями та інвентарем в Національному стандарті України «Послуги туристичні. Класифікація готелів» (ДСТУ 4269:2003), накреслити:

- схему двомісного, однокімнатного номеру першої категорії,
- схему трьохмісного номеру четвертої категорії,
- схему одномісного (двомісного) напівлюксу (студію),
- схему одномісного (двомісного), двокімнатного люксу,
- схему двомісного апартаменту.

Контрольні питання:

1. Назвіть основні блоки приміщень готельних комплексів.
2. Назвіть критерії класифікації готельних номерів.
3. Охарактеризуйте приміщення, що входять до групи житлових приміщень.
4. Опишіть засоби створення функціонального комфорту. Розкрийте роль меблювання у створенні комфорту різних за призначенням приміщень.
5. Назвіть засоби створення естетичного комфорту. Які прийоми художньо-просторової організації інтер'єрів використовуються у готелі.?
6. Які види освітлення використовують у готельних комплексах?